



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet**

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &  
Festos, ab ipso Auctore confectus

**Stengel, Georg**

**Ingolstadii, 1651**

11. Baptismo sanati plurimi.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-45701**

446 Cap. XL. Vigesima prima morb. caus. varia opera pietatis.  
 gebat, expleto sanctorumq; suffragijs lachrymosè imploratis, vir DEI  
 diuinis accingitur armis, Missamq; suo more lachrymabundus celebrat.  
 Cumq; iam sacramentum sumpsisset Eucharistiam, & Marchioni quoq; in-  
 hianter exspectanti eam impertisset, confestim reddendi loci appetitu  
 Marchio corripitur. Itaque secedens, cum vrina, nullo negotio, calcu-  
 lum eicit, & pristinae sanitati mirabiliter restitutum se gratulatur.  
 Qua illius animum tum exultatio obtinuerit, quas DEI laudes omnes  
 illi fauentes deprompserint, quanta erga virum DEI extiterit venera-  
 tio, nemo nisi fallor requirit, cum nulla id possit à nobis ratione expli-  
 cari. Subdit author de eiusdem S. Gerardi contemptu diuitia-  
 rum, cum ab offerente Arnulpho ingentem pecuniam thesaurum  
 accipere noluit. Suscepit verò laborem, nempe oblatam curam  
 monasteriorum totius Flandriae, quae reuiuiscere fecit monasti-  
 ca disciplina. Ipse verò Comes curatus corpore, & anima pari-  
 ter conualuit, pristinae vitae renuntians, ne quid deterius illi con-  
 tingeret. Quid enim iuuat, corpus sanari, animo aegrotante?  
 Morbum radicitus curat, qui causam morbi tollit. Quid au-  
 tem causam morbi tolleret, optimè sciuit S. Gerardus, qui Mar-  
 chioni sanguinem misit, dum per eleemosynas pecuniam mi-  
 nuit. Siquidem *Ignem ardentem exstinguit aqua, & eleemosyna re-*  
*sistit peccatis.* Plus dicit Seruator: *Date eleemosynam, & ecce om-*  
*nia munda sunt vobis.* Mirissimum mirum est, tam multos esse,  
 quibus cum anima iam in labijs exitum expectat, tamen non in-  
 cidit, pecuniam & opes suas alioqui deserendas, si non pro corpo-  
 ris, saltem pro animae salute in pauperes, aliosque pios vsus esse  
 collocandas. Malunt scilicet eam incertis, & fortasse etiam in-  
 gratis haeredibus relinquere, quam in commodum suum conuer-  
 tere. Usque adeò homines letho & Lethaeis aquis, immò flam-  
 mis vicini, suimet obliuiscuntur.

Eccli. 3. 13.

Luc. 11. 43.

XI.

S Augustin:  
 lib. 22. de ci-  
 uit. cap. 8.

Idem lib. de  
 cura pro  
 mortuis ge-  
 renda. cap. 12.  
 & 13.

5. Docet D. Augustinus, sanitatis, & omnis generis mira-  
 cula vniuersim, fieri etiam per Sacramenta CHRISTI. Et quidem,  
 vt à Baptismo incipiamus, scribit idem S. Pater, & prolixè dispu-  
 tat, de quodam Curma, Municipij Tulliensis, quod Hipponi pro-  
 ximum est, qui, cum aegrotaret, ablaris sensibus, penè mortuus jacuit  
 aliquot diebus. Is multa mira vidit: Deinde ut à me baptizaretur,  
 ait S. Augustinus, admonitus, iam factum esse, respondit. Cui rursus  
 ille:



ille: qui cum eo loquebatur, Vade, inquit, verè baptizare, nam illud in visione vidisti. Post ista conualuit, perrexit Hipponem, Pascha iam appropinquabat, dedit nomen inter alios competentes, pariter cum plurimis, incognitus nobis: nec ille mihi visionem, nec cuiquam nostrorum indicare curauit. Donec, Augustino id aliunde audiente, vocatus ipse rem totam narrauit. Luculentius est, quod in vita Valentini Episc. Interamnenfis, in hunc fere modum refertur. Fuit Roma Craton quidam summis oratoria facultatis laudibus ornatissimus, cui filius erat Chæmon nomine, qui iuuenis admodum eam incurerat agritudinem, ut incuruato dorso caput inter genua deprimeretur, tantaq; erat eius calamitas, ut nulla medicorum arte vel industria curari posset. Cumq; pater omnem salutis spem de filio abiiecisset, extitit quidam Fonteius Tribunitius, qui eodem, & graniore etiam malo germanum suum vexatum fuisse dicebat, curatumq; à quodam Episcopo Valentino ciue Interamnenfi, viro magne sanctitatis, opinione celebri, & virtutum omnium splendore mirificè ornato. Craton Valentinum Romam vocari curat, ei filium & pecuniam offert, Episcopus pecuniam pauperibus dari iubet, sibi exigit animam Cratonis, ut, spreto idolis, fidem Christi & baptismum suscipiat. Quæ & suscepit cum coniuge & tribus discipulis, postquam Chæmonem ex curuo rectum, ex mutoloquentem, ex idololatra Christianum recepit. Quàm malè faciunt, præsertim magnates, qui pompæ parandæ causâ, liberorum suorum baptismum in multos dies, inuicem hebdomades differunt, eosq; interim diaboli insidijs expositos relinquunt, qui sicut per baptismum arcetur, ita ante baptismum ad filios originali peccato inquinatos, vel inficiendos, vel necandos inuitatur. Certè Maria Ogniacensis, cum puer, ad ostium Ecclesiæ baptizaretur, vidit cacodæmonem à puero recedentem, eiusq; loco Spiritum sanctum in animam eius descendentem, Angelosq; jam aquis lustralibus mundatum stipantes. Protogenes certè, ut de eo refert Theodoretus, à multis vocatus, ut eorum infantes sanaret, protestatus est, se auxilio eis non prius esse posse, quàm ægri diuinum subirent lauacrum. Constat de Constantino Magno lepra foedissimè cooperio, non cæcorum infantium sanguine, sed sacro baptismatis rore mundato, quod remedium ei in somno fugge-

Sur. Tom. 3.  
14. Febr.

Iac. Victo-  
riæ Card.  
lib. 2. vitæ  
Mariæ Og-  
niac.

Theodoret.  
hist. Trip 7.  
33.  
Niceph. li. 7.  
hist c. 33. &  
Baron tom. 3.  
ad An 314.



Sur, Tom. 4.  
11. Augusti.

Vide Ant.  
auroult. c. 5.  
tit. 7. Cate-  
chismi hist.

XII,  
L. Coel. La.  
stant. lib. 4.  
diuin Instit.  
cap. 27.

fuggerunt SS. Apostoli Petrus & Paulus. Quale exemplum etiam legitur in vita S. Gaugerici Cameracensis Episcopi, de lepra per lustrales undas, velut in Iordane absterfa. Multi scabiem ponunt in thermis; Cephisia, Larine, Callirhoë, aut alia aqua salutare alijs varia mala corporis pepulerunt; longè salubrius est sacri baptismatis balneum, cuius vis vtriusque hominis & interni, & externi morbos potest abluere & sanare: vtrumque complura testantur exempla ab alijs commemorata.

6. Sacramenti Confirmationis, quod in fronte recipitur, quanta sit contra dæmonem vis, luculentè demonstrat Lactantius his verbis. *Quanto terrori sit dæmonibus hoc signum, sciet, qui viderit, quatenus adiurati per Christum, de corporibus, quæ obsederint, fugiant. Nam sicut ipse, cum inter homines ageret, universos dæmonas verbo fugabat; hominumq; mentes emotas, & malis incurfibus furiatas, in sensus pristinos reponebat: ita nunc sectatores eius, eisdem spiritibus inquinatos, de hominibus, & nomine magistri sui, & signo passionis excludunt. Cuius rei non difficilis est probatio. Nam cum Dijs suis immolant, si assistat aliquis signatam frontem gerens, sacra nullo modo litant. Nec responsa potest consultus reddere vates. Et hæc sæpe causa præcipua iustitiam persequendi, malis regibus fuit. Cum enim quidam nostrorum, sacrificantibus dominis assisterent; imposito frontibus signo, Deos eorum fugauerunt; ne possent in visceribus hostiarum futura depingere. Quod cum intelligerent aruspices; instigantibus iisdem dæmonibus, quibus profecrârunt; conquærentes, profanos homines sacris interesse, egerunt principes suos in furorem; ut expugnarent Dei templum; seq; vero sacrilegio contaminarent; quod gravissimis persequentium pœnis expiaretur. Nec tamen ex hoc ipso cæci homines intelligere possunt, aut hæc esse veram religionem, cui ad vincendum tanta vis inest; aut illam falsam, quæ subsistere, aut congrædi non potest. Itaque, ait paulò post: Quoniam neque accedere ad eos possunt, in quibus caestem notam viderint; neque ijs nocere, quos signum immortale munierit, tamquam inexpugnabilis murus; laceffunt eos per homines, & manibus persequuntur alienis, quos profectò sisse consitentur, vicinus. Necesse est enim veram esse hæc religionem, quæ & rationem dæmonum novit, & astutiam intelligit, & vim retundit; & eos spiritualibus armis domitos, ac subactos, cedere*